

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 428

гр. Сливен, 09.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев

Членове: Мая П. Величкова
Галина Хр. Нейчева

като разгледа докладваното от Мартин Д. Данчев Въззивно частно наказателно дело № 20222200600547 по описа за 2022 година

Производството е въззивно, по реда на чл.341 ал.2 във връзка с глава XXII-ва от НПК т.е. за проверка на определение по чл.323 ал.1 от НПК за връщане на частна жалба.

Образувано е по частна жалба от подсъдимия С. Л. З., чрез защитника му адв. К. К. от АК – Сливен, срещу разпореждане № 1941/18.10.2022г., постановено по нохд № 1143/2021г. по описа на Районен съд – Сливен.

С атакуваното разпореждане е върната подадената от подсъдимия С. Л. З., чрез защитника му адв. К. К. от АК – Сливен частна жалба срещу определение, с което съдът е отказал да измени взетата спрямо подсъдимия мярка за неотклонение „Задържане под стража“ в по-лека.

В частната жалба на подсъдимия, чрез неговия защитник, по повод на която е образувано настоящото въззивно производство, депозирана в установения от закона и указан от съда срок за обжалване, се изразява несъгласие с атакуваното разпореждане, което се определя като незаконосъобразно. Заявява се, че в съдебно заседание проведено на 12.10.2022г. по нохд № 1143/2021г. по описа на Районен съд – Сливен подс. С. З. е поискал изменение на взетата спрямо него мярка за неотклонение „Задържане под стража“ в по-лека с мотив, че има постоянен адрес, че живее на съпругески начала, че има малолетно дете, което е ученик и че няма намерение да се укрива, както и че ще се явява редовно пред съда до приключване на производството. Твърди се, че в същото съдебно заседание подсъдимият З. е поискал отвод на съдебния състав с мотив, че съдията е предубеден и има негативно и тенденциозно отношение към него, но това негово волеизявление не е било отразено в съдебния протокол. Оспорва се основанието, поради което районният съд е върнал частната жалба, а именно, че съдът не се е произнасял по искане за изменение на мярката за неотклонение на подс. С. З.. Настоява се за отмяна на атакуваното разпореждане, с което

частната жалба на подсъдимия против отказа да бъде изменена в по-лека мярката му за неотклонение е върната като недопустима.

Сливенският окръжен съд, в качеството си на въззивна инстанция, след като се запозна с изложеното в писмената частна жалба, като прецени наличния по делото доказателствен материал и като извърши цялостна проверка на атакувания съдебен акт с оглед на изложените възражения, намери жалбата за неоснователна.

Съдебното производство пред районния съд е образувано по внесен от Районна прокуратура обвинителен акт против З.К.Д. за престъпление по чл.209 ал.1 вр.чл.20 ал.2 и чл.26 ал.1 от НК и против С. Л. З. за престъпление по чл.209 ал.1 вр.чл.20 ал.4 и чл.26 ал.1 от НК, като и двамата подсъдими са били с мярка за неотклонение „Подписка“.

С определение от 15.06.2022г. постановено в съдебно заседание взетата спрямо подс. С. З. мярка за неотклонение е била изменена от „Подписка“ в „Задържане под стража“.

С определение от 03.08.2022г. постановено в съдебно заседание е отхвърлено искането на подс. З. за изменение на взетата спрямо него мярка за неотклонение „Задържане под стража“ в по-лека. Отхвърлено е и искането на същия подсъдим за отвод на председателя на съдебния състав. Определението за отказ да бъде изменена в по-лека мярката за неотклонение на подс. З. е било атакувано и е потвърдено с определение № 303/26.08.2022г. по вчнд № 401/2022г. по описа на Окръжен съд – Сливен.

Видно от приложения по нохд № 1143/2021г. на Районен съд - Сливен протокол от проведеното на 12.10.2022г. съдебно заседание, в същия липсва изявление от страна на подс. С. З. и/или от неговия защитник, съдържащо искане за изменение на взетата спрямо него мярка за неотклонение в по-лека, както и искане за отвод на председателя на съдебния състав. Липсва и произнасяне от страна на съда по отношение на мярката за неотклонение на подсъдимия З. липсва съдебен акт, с който му се отказва изменение на взетата спрямо него мярка за неотклонение в по-лека.

Следователно разпореждането на районния съд от 18.10.2022г., с което депозираната частна жалба от подсъдимия З. чрез неговия защитник адв К. К. е преценена като недопустима и поради това е върната се явява правилно и законосъобразно.

Жалбата наистина се явява недопустима, тъй като липсва предмет на обжалване т.е. липсва постановен съдебен акт, който да се атакува.

Неоснователни са възраженията в настоящата частна жалба, че подсъдимият бил направил такова волеизявление в хода на проведеното на 12.10.2022г. съдебно заседание пред районния съд, но то не било отразено в съдебния протокол.

Съгласно разпоредбата на чл.131 от НПК протоколът представлява доказателствено средство за извършването на съответните действия, за реда, по който същите са извършени и за събраните доказателства. В този смисъл, след като в протокола от проведеното на 12.10.2022г. съдебно заседание не се съдържат твърдяното волеизявление на подсъдимия, нито произнасянето на съда по него, за настоящата проверяваща инстанция такива не са се случили и липсват. Липсва и искане за поправка на съдебния протокол по реда на чл.312 от

НПК.

При положение, че липсва съдебен акт, който се атакува, с основание депозираната срещу този несъществуващ акт жалба е била върната.

В тази връзка разпореждането на районният съд за връщане на жалбата се явява законосъобразно и като такова следва да се потвърди.

Ръководен от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 1941/18.10.2022г. постановено по нохд № 1143/2021г. по описа на Районен съд – Сливен.

Настоящото определение не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____